

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ЦЕНА 4.— ДИНАРА

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

WWW.UNILIB.RS

Бодљикаво чијасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

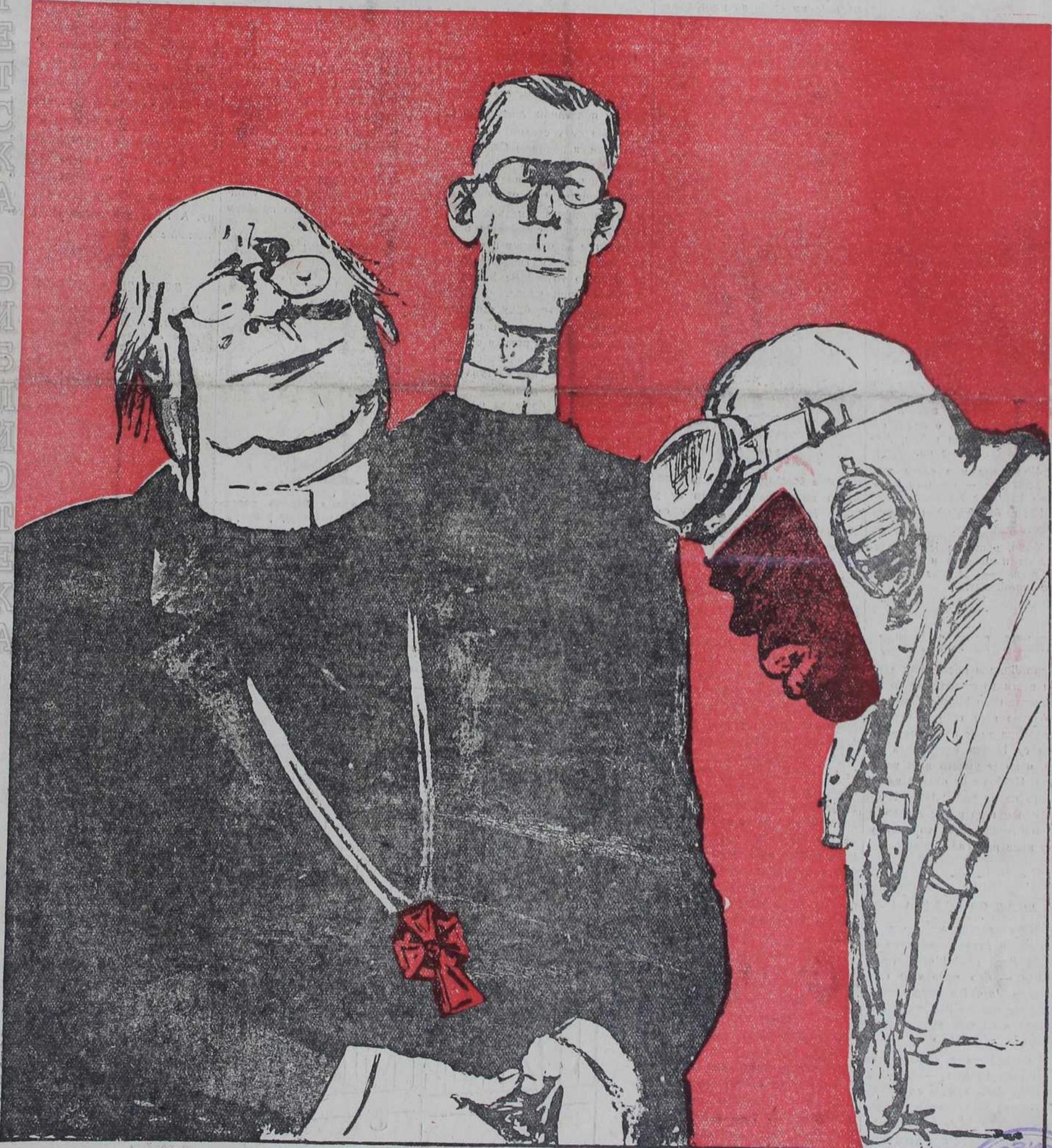
Претплату примије еПресе за про-
деју новина и часописа, Београд
Славковићева 8.
Претплата, тромесечно 50.— дин.
всекогодишње 120.— годишње 240
дикара.

БЕОГРАД, СУБОТО, 6 МАЈ 1944

БРОЈ 128 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

плутократски благослов

Ти си цркву срушио! Нека ти је опроштено, сине, јер ти си Христов војник, и ваљан борац противу варвара...»

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

НЕ МОГУ ДА СЕ НАЧУДЕ

Док се Американци и Енглези труде свим силама да би заузели неко острвце у Соломонском архипелагу, и без обзира на то што оно нема никаквог стратешког значаја, и док свако искрцање претстављају као феноменалан успех, дотле Јапанска војска у тиштини све дубље приђе у Индију. Масе Индуза ступају у редове армије Субхас Чандра Бозеа, тако да његова војска расте из дана у дан. Аи-

глосаксонска главна команда за далеки Исток не може да се најди овој појави. Она је сматрала да је индуски народ доволно успаван и исцрпен да би могао да сања о неком ослобођењу.

ПУКЛО КУД ПУКЛО

Совјети су изгледа изгубили стрпење да читају изговоре англосаксонаца због чега се све не може отворити други фронт. Зато се они сада сами спремају да изврше напад последњим снагама које им стоје на расположењу. У случају да успеју, у шта се ни сами не надају — биће добро, а ако не успеју — пропашиће, а и то је боље него уздати се у помоћ англо-саксонаца.

СМОКВИН ЛИСТ

ВЕШТ ТРГОВАЦ

Неки млади дангуба прочита у једном излогу: „Овде ће може све купити!“ Хтео је да се мало нашали и уће у радију.

— Тражим нешто у целој вароши и не могу да нађем. Али и ви то немате, рече он.

— Код мене има свега што год захвалите — одврати трговац. — Шта сте желели?

— Хтео јах да имам једног комплетног иднота.

— Ђоко, донесите један велики табак пакетира и упакујте господина, — повиће тргован своме помоћнику.

ИСТИНИТА ВЕСТ О УЖИЦУ

Радијо Лондон последњих дана шири вести да су немачке трупе евакуисале град Ужице. Ова сенационална вест тако је згодно стилизована да се из ње не види зашто су Немци евакуисали Ужице, и ко је уместо њих ушао у град. Најбоље су овакве вести окружло па на ноће: Пало Немцима напамет да напусте град, а како партизана нема то сада у граду нема никога.

БОЉЕ ОД БОЉЕГА

— Неби веровали, какав ја имам добар слух — хвалила се госпођа Вера својој пријатељици Нади. — Ето, мени и не треба сирена. Ја чујем америчке и енглеске авионе бар десет минута пре него што сирене даду знак.

— Та верујем вам, драга — одговори госпођа Нада. — И сама сам таква. Ево, кад је оно била она страшна експлозија у Смедереву чула сам ја у Београду тачно шест минута пре него што се десила.

ИНВАЗИЈА

Ових дана говорио је Лорд Халифакс о инвазији и рекао да је то врло тешка ствар и да он не зна кад ће инвазија почети. Насупрот томе изјавио је министар рада Бевин, да је — инвазија — додуше заиста тешка ствар, али да он зна кад ће почети, само неће никоме да каже. Чим је то чуо Черчил отишao је до Бевина и почeo га заклињати у име свега на свету, да љему ипак каже то што зна. Тврди се, да су доцније виђена објиција како иду код једне чувене лондонске бабе врачаре.

Англосаксонци правдају свој неуспех код Нетуна временски непогодама и неслућено огорченим и сјајним отпором немачких падобранских јединица. Јенки су замишљали да ће „зелени ћаволи“, како они зову немачке падобранце при самој појави Американаца дати се у дивље бекство. Испало је сасвим друго. Немци не само да не беже, већ нападачима задају најтеже, гу-

битке, па с времена на време стварају и против-нападе. Мосто бран код Нетуна је испит за касарце. Да су успели усудили би се на инвазију. Овако, остају им само изговори. Јесенас нису могли због киша, зимус због снега, сада опет због киша а лети ће им сметати брдовит терен. Као што се види ниједно годишње доба им не конвенира. Код нас кажу: рђавој овци и руно смета.

У ОЧИ ИНВАЗИЈЕ

Према обавештењима савезничких радио станица инвазија је пред непосредним отварањем. У току последњих дана Рузвелт и Черчил су у сталној телефонској вези, а поводом Стаљинове пресије да се други фронт што пре створи. Како је инвазију лакше изговорити него отпочети, то се два корифеја западних демократија сада презнојавају како, када и где да отпочну главни на пад на европску тврђаву. Ради се наиме о томе чије ће трупе отпочети први напад. Рузвелт предлаже да то буду Енглези, као искусији, јер они тобоже ратују од почетка рата, и што су у случају густога навикле брзо да беже. Черчил пак заступа мишљење да би Американци као свежији могли боље да одговоре сврси. У једноме су сагласни, а то је да би најбоље било да неки од колонијалних народа за гризу јабуку. Колонијалци пак немају ни најмање воље нити разумевања за потребе инвазије. Стаљин је међутим нестрпљив, изгледа да у свом свакидашњем речнику не употребљава другу коју реч осим „други фронт“. Ситуација је дакле на мртвој тачки. Пошто су све комбинације са ратом нерава већ употребљене, остаје једно да се други фронт ипак мора отворити. Неко је савезницима предложио да

се у питањима инвазије најбоље може саћи по упутствима из Ноstrадамуса. Сада се у савезничком главном стану проучавају и стара пророчанства мадам де Теб, не би ли у њима могли наћи какав згодан излаз. После проучавања сазваће се једна широка конференција савезничких главних станови, да би се у општим цртама претресао проблем

БОЉШЕВИЧКИ САН

Свима народима Европе дозвољено је да учествују у овој забави.

отварања другог фронта, а потом ће савезнички међуодбор израдити до у појединости план за напад. Судећи по досадашњим конференцијама и брзини остваривања планова, изгледа да ће други фронт бити отворен тек додогодине. Ради се дакле само о томе какав изговор дати Стаљину. А то је већ посао једне савезничке међукомисије.

БЛАГОДЕТИ АМГОТА

Како Рајтер јавља у јужној Италији, која је окупирана од стране Англо-американаца, црна берза узима тако широк замах да прети да потпуно укочи привредни развој земље. Док масе народа гладују, неколико црноберзијанаца праве капитале. У вести се каже да су против шпекулантата предвиђене тешке казне. Ако би Англо-американци стварно хтели да спрече црну берзу, требало би да почну са кажњавањем људи из Вол стрита. Ово што се ради у Италији само је колија америчких метода, то је благодет Амгота, и казне су излишне.

ЛАЖИ ЦРВЕНОГ ГЕНЕРАЛА

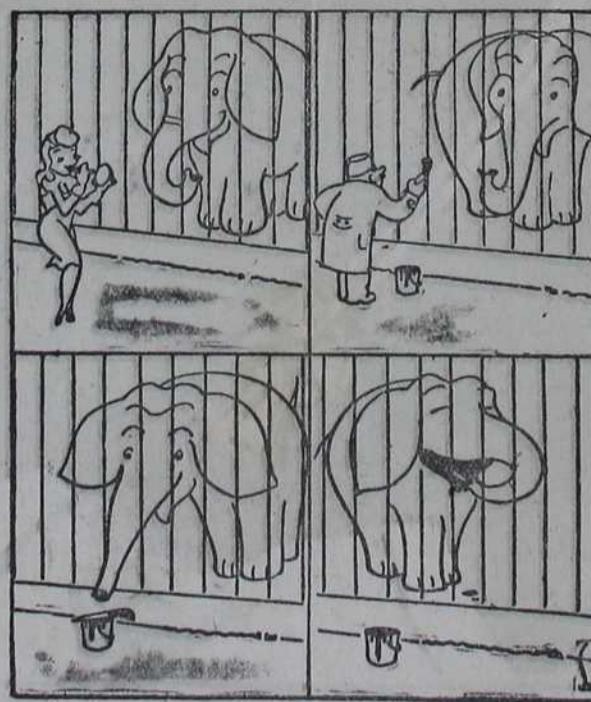
Радијо Лондон донео је извод говора Титовог генерала Ведебита који је сада представник Титове комисије за преузимање

злата бивше југословенске народне банке. Велебит, то је скраћеница од велебитанга, изјавио је да Титов покрет не заступа никакву политичку идеју, и да су црвени звезде на капама и поздрав песницом међу његовим борцима само пуким случајем сличним са обележјима комуниста. Даље је Велебитанга изјавио да је Титов покрет ипак поклоњао Срба од 2 милиона. Сила је ово од човека. Архилажов. Таман је нашао згодну средину, где ће свој таленат за лагарне моћи да усаврши.

ОНИ ПРАВЕ ПОСЛОВЕ

Док се амерички војници боре, уколико се уопште боре, на фронтовима у Европи, дотле јеврејски кругови у Њујорку и Вашингтону праве на англо афере. То је златно доба јевреја. Скандали и преваре узимају такав обим да је Рузвелт приморан да војском окипура највећи чикашки магацин робе животних намирница. Тако је то увек, док једном не смркне, другоме неће сванути. У Америци је сада свакују јеврејима, само докле ће то трајати.

СЛИКА БЕЗ РЕЧИ

ШИРЕНА СТРАНА

Паша: — Хало, јеси ли ти Алија! О, драги пријатељу, можеш ли ме за часак посетити! Тако се усамљен осећам!

АНГДОТЕ

ДОБАР САВЕТ

Два минхенска сликара Карл Ротман и Франц Печ добише једног налог да израде фреске у собама у виду неког богаташа.

Печ није био талентован, али је зато био сујетан и самолубив. Њему је ласкало што може да ради са славним колегом, и до сада је непрестано Ротману питањима и предлозима.

„Шта мислите“, упитао је он једног дана, „да ли да своје собе најпре окречим да потом да скликам?“

Ротман одмахну главом: „Не, ве бих Вам то саветовао. Најпре морате да скликате, а онда кречите!“

НЕУСТРАШЉИВ

Фридрих Велики имао је изврсног посластичара, Ноела, пре ма коме није био шкрт у похвалама. Али једног дана дочека га речима: „Ноел, овакве паштете јештешмо у паклу!“ Посластичар се дубоко поклони и одговори: „Не мари ништа, Величанство, нас двојица се не плашимо ватре!“

Според

НОВЕ ОЛИМПИЈСКЕ ЗВЕЗДЕ

Поводом терористичког напада на Београд откровено је неколико ванредних спортских талената који већ сада надмашују многе светске и олимпијске прваке и рекордере. Нури и Ритола ту чени су од Београђана, којима се раније ни за име није знало, а којима се ни данас не зна за њем, и поред свих њихових успеха у труању, и то нарочито на другим пругама.

Тако каку за директора једног предузећа да је претрпао пругу од Теразија до Жаркова у рекордном времену од једног часа и седам минута, а после одмора од једно пе тачаса загрејао је још већом брзином у непознатом правцу, чим је забрујао један автомобилски мотор. Уопште брујање автомобилског мотора дејствује на нове тркачке таленте као сигнални пиштолј за стартовање, па се одмах стављају у покрет. Неки тврде да исто дејство имају и моторне тесере. Свакако наша лака атлетика обогаћена је неслучено великом бројем нових корифеја.

ДОБАР ОТАЦ

— Перица ми је и сувише текак, тата, дај да ја носим флашу с вином.

— Таман посла, па да је испустиш.

ДОВИТЉИВИ ОТАЦ

— Ове године добиће те живу лутку пошто ми плати већи луксуз не дозвољава.

ТО ЈЕ РАЗЛОГ

Мајка: — Зашто плачеш сине?

Верица: — Са јајала сам да мије изгорела школа.

Мајка: — Но, но. Умири се. То је био само сан.

Верица: — Па зато и плачем.

КО РЕСКИРА ТАЈ ДОБИЈА

На једној забави, после одиграног тангоа жена привезла мужу и испрекиданим гласом каже:

— Замисли, онај младић тамо у углу са којим сам се једва три пута окренула у игри тражио је да га пољубим.

Муж приђе бесно младићу и упита га:

— Ви сте малочас играли с мојом женом?

— Јесте.

— И затражили сте од ње пољубац?

— Јесте.

— И ви то тако мирно кажете.. Значи то је ваш обичај.. Ви то покушавате код сваке жене?

— Јесте.

— Онда сет до сада свакако већ много шамара и звукли?

— Па, добио сам их доста, али сам се доста и наљубио жена.

ЛЕКАРСКИ УСПЕХ

— Да ли се ћела вашега мужа могла излечити? Је ли му лекар помогао?

— Колосално! Кад је лекар послао мом мужу рачун, он је могао већ косе да чупа!

ИЗ ПРОШЛИХ ВРЕМЕНА

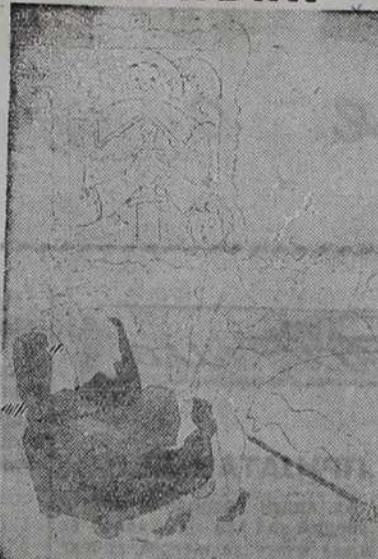
Приликом неких избора господин Паја се кандидовао за посланика у своме срезу и на дан избора добио је само један глас. Други дан га сретне један познаник.

— Честитам ти пријатељу од свега срца!

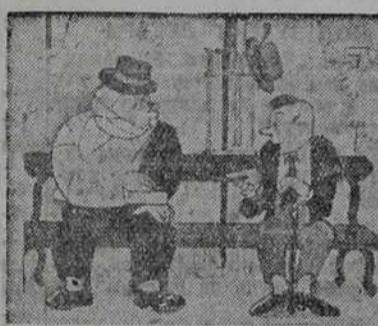
— Зашто?

— Па, забога, изабран си једногласно.

НАИВКА

«Осећам да ме неко посматра.»

— Знаш ли да умalo што нисам погинуо на Ускрс.

— Зашто? Што се ниси склонио на време?

— Убеди ме једна будала да ће јони да бацају само бојена јаја од чоколаде, а ја изаша да чекам.

ЈЕЛИ МОГУЋЕ?

— Јеси ли читала: махараџа од Ешипуре има 193 детета!

— Господе Боже! Сирота жена!

НА ЧАСУ ПЕВАЊА

— Јесте ли ви Италијан када вас песма тако узбуђује! «Не, музичар!»

ГАЗДА МИНИНЕ ВЕЗЕ

Газда Мика је угледан, онако наочит човек. Крупан, црномањаст, угојен, и једном речју згодан. У нашем крају важи за великог политичара. Не знам откуда, али њему је све што се у свету деси, па и све што се не деси, већ унапред познато. Има он свијет око поштовалаца, своје најуже суседе. Све оно што каже газда Мика, то је за нас светиња. Неки пут се, истине ради, морамо признати, и не деси онако како он каже, ал' нема шта он је за насауторитет. Боже мој, сви смо ми смртни, грешни, и оставјамо живи.

Кад год се у ваздуху осети нешто да мирише на неки већи заплет, ми се обратимо Мики. Па и коме би, он је двапута био по-сланички кандидат, и кажу и сада има веза са онима преко. Тако смо пред Ускрс читали свакодневно у новинама упутства за замрачење, те за изградњу склоништа, те објашњења о разним завијањима ових бестраса им глава, сирена. И све тако неке мрачне, како би реклами, перспективе. Осећа се дакле да ће бити густог. Питамо га газда Мiku: „Јелте, газда Мико, да ли ће нас бомбардовати?“ — Он се загонетно насеши и каже: „Море, не будите луди, какве сирене, куд ће они нас?“, а ми верујемо, јер он има везе. Питамо га опет: „Зашто бре, газда Мико, неће они нас?“ — „Ех што сте глупи, слушајте, ви знаете да ја имам добре везе. Мени се најпре достављају важне вести. Ствар је у овоме: Ишао је један наш претставник код Чечилца, и тражио да га извести да ли ће бомбардовати српске земље. Чечил му је на то одговорио да до тога уопште неће доћи, јер да Енглези поштују и цене животе својих пријатеља. Соби, срећао је, доста страдали и сад је ред да уживају плод свога страдања. Ускоро ће бити ослобођење, а то ће бити пре него што дрвеће потпуно озелени...“ Слушамо ми, и одлазимо кући некако умирени... Опет вежбе, сирене, објаве у новинама, опомене. Питамо га Мiku: „Море, Мико, нису овогаје помене тек онако...?“ „А ја“, каже он, „то нас Немци само плаше, не дају нам да живимо мирно. Свуда видимо опасност. Па и та прве на опасност, није то, гостоло, та ко стварно. Ех, знам ја, лисица је Чечил, израдиће он Стаљина и Тита. Жедне ће их преок воде превести. Не знаете ви њега. Моя свастика је била једном у Лондону и видела га је. Сила је он.“ Све тако убедљиво, уверљиво, и што је главно умиљиво. Нема шта, човек облажештви. Прича нам он једном: „Мислим да ће нам доћи Енглези пре него што многи од нас откупују. Кажу да ће искрлати на више места у Јадрану. То су ми јавили поузданни пријатељи. Ја ћу их дочекати у Београду. Већ састављам програм свечаности, и говоранице...“ Намигује он на нас, а ми трепћемо ли трепћемо.

Дошао је тако Ускрс, Спреми-ли ми, већ како је ко могао, добар ручак. Кад око десет и по саураша сирене. Ми код газда Мике, он има нешто јачи под-

рум. А он изашао па се смеје. „Куд сте бре нагли људи? Зар се ви стварно плашијте бомбардовања? Зар не знаете шта значи за савезнике Београд? Па то је светиња. Београд ће они осветити. Па данас на Ускрс, зар да доћу? У случају да доћу, јавили су да ће нам бацати разне

АСОЦИЈАЦИЈА

— И немој да заборавиш да свакодневно заливаш кактус!

пакете са слаткишами, чипелама и чоколадама... Говори он тако, а сирене још јаче заурлаше, ми се некако инстинктивно збисимо један уз другог. А Мика се само смеши. „Еј, кукавице!“ каже он. Видећете, данас је Ускрс, добићемо можда чоколаде...“ Још је он у речи био, кад се на небу појавијајо бомбардер. Мика се згледају. Мика сав озарен: „Ево их! Ево, их!“ виче он, и сада се сија од задовољства. Кад кроз неколико тренутака почеша да падају неки црни пакети из авиона. „Јесам ли рекао, ево пакета са намирницама и чоколадом...“ а ми се згледају. Так је један од нас: „Море, Мико, доста ми је твојих глупости, види да су ово бомбе!“ „А ја“, Мика ни опепелити. Кад један од тих пакета паде преко пута у једну мању кућу, коју разнесе на комаде, а нас засу комадим цигала, дирека, цревова и прашином. Једно два минута нико смо видели један другога. Стојај, мој први комади, ухвати се за чело, низ њега је капала крв. Кад се све стиша, окрену се Стојај, онако крвав и развуче Мика три врућа шамара: „Ево ти твој Енглез, ето ти веза и пријатељства...“ И још га убити хаше да га ми не одбранисмо. Мика занемео. Ухтао као покицао.

Чим је прошло прво бомбардовање, Мика је довео шпелите-ра и потрпао своју породицу са најнеопходнијим стварима. Отишао је у Остружницу. Кажу да је сутрадан прича сељацима: „Јесам ли рекао... бомбардовали су поново Београд. Ја сам то знао. Зато сам са породицом избегао. Знаете како је, везе и тачне информације...“ Сељаци га гледају и трепну, а он се тек по неки пут окреће, не би ли можда откуда набасао Стојај, шлосер, јер тај, изба га било не зна за шалу.

— Извините, г. докторе, тако ми је непријатно што сам села на ваше наочари!

— Драга госпођице, ништа се не узрјавајте ове наочари су већ много штошта виделе!

ЛУКИН СКИКЕ

Се се ти

*Свијесни
писани чакавац*

УШАО У СТВАР

— Радујем се што могу да вам саопштим да сте шоферски и спит како теоретски тако и практично изврсно положили. Честитам вам. Имате ли, иначе, још неко питање, г. Перо?

— Да, једно ми вије још свим јасно: сипају ли се у ствари вода и бензин кроз један исти отвор?

„Помислите“ — почија једна уседелица, „ведавно сам била у своме родном месту и цео дан сам шетала са својим пријатељем из младости...“

На то ће један стари нежења заједљиво: „Да ли је стари гospодин био још тако крепок?“

ДОБАР ОДГОВОР

— Јовице, шта је то мрежа? — То су вупе повезане канапом!

СВЕ У СВОЈЕ ВРЕМЕ

Он: „Раније сам те сматрао анђелом...“

Она: „А ја тебе за хероја.“

— Шта је по занимању твој будући муж?

— Немам појма — али сада је, иначе, архитекта!

— Моја жена се приликом своја рођендана више радује изненађењу него поклону који јој купим!

— Дај Боже да је и са мојом исто. Тражила је да јој за рођендан купим златан сат, а ја ћу јој поклонити сребрни напрстак!

НИКАД ЗАДОВОЉНА

— Је ли истина да је ваш муж обамро?

— Да, истина је, он увек ради све само упола.

ПРИЈАТАН ЛЕН

— Ах драги господине докторе, незнам да ли је тачно да сте моме мужу за његове грчеве у стомаку преписали коњак.

— Защто не би било тачно?

— Па, видите, он је раније имао грчеве двапут недељно, а сада сваки дан.

КОД ЗУБНОГ ЛЕКАРА

Лекар: „Чудновато. Ви тврдите да вам кутњак још нисам радио, а видите ли злато на моме инструменту?“

„То ће бити да је од мога дугмета на крагни, господине докторе!“

— Кајем ти, Мира је паметна девојка! Она има памети за двоје. Треба ли да се оженим њоме?

— Ако је тако, онда се одмах жени!

Млади удварач (маломе брату своје обожаване): „Ђокице, ево ти пет банки, донеси ми једну локну из косе твоје сестре. Хочеш ли?“

„Па разуме се! Дајте ми мени двеста динара и донећу вам све њене локне.“

— Кроз 90 милиона година.

— Ах, хвала Богу, разумела сам кроз 9 милиона година!

— Откако је ташта нашег пријатеља Арсе отишla у песнике, Арса је сав очајан.

— Защто? Шта му то смета?

— Море мани, уплашио се човек да ће постати бесмртна!

Мици: Жалила си се на претерану гојазност. Верујем да ће ти најбоље помоћи спорт који да нас упражњаваш. Пешачи и даље по двадесет километара дневно, и за два месеца изгледаћеш које веџе.

Даници: Питаши да ли се и у овим изванредним приликама верност цени истим мерилом, као рецимо до пре бомбардовања. Не брини ништа. Док Мики у Бору копа, ти продужи са гостионицама, јер данас ко има да се напије, тај је сигуран да ће бити весео.

Гордани: Баш имаш право да се жалиш на ово бомбардовање. Раније си са Ацом корзирала свако вече до десет сати, а сада сасвим до девет. Збиља је незгодно.

Лули: Питаши да ли је модерно да потамниш од сунчаница. Оно јест да је то данас модерно, јер се цео свет по цео дан сунча по Јавадама и пољима, али више се цене они који се не сунчaju, него остају у Београду, ту имају изгледа више храбrosti.

Јованки: Пишиш да ти шкоди сунчаница. Онда узми, пошто већ нема Ниве крема, један повећи комад говеђег лоја, па се добро намољи. Буди убеђена да ће то помоћи. Једна је незгода — не пријатан мирис, али — рат је рат.

Олгици: Партинере за покер нахијеш најлакше у Јајинцима. Тамо је неки Кика отворио школу за почетнике у покеру, и да видиш лепо се напредује.

Мари: Питаши ме где би за салату могла набавити сирће. И ти можеш поћи у Јајинце, јер је тамо Воја, звани «Сирћек» отворио филијалу, и изгледа да до централе не мисли ни да привири, бар до краја рата.

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

нисам писао већ две недеље јелбо сам се бијо Много упласио од овог Бомбардовања, па ми није ни било до писања, одма после Честитке од наших драгих савезника које нас сколо све побисе на усклс, кидно ам са цалетом у милијево.

Тамо је већ пле нас било пуно Света. Све тако леци бољи свет. Цика Стева који је био у стању да се туце за англо саксонце Сада само цути и гледа упласено у људе. Постоје је плосао плави стлах, отисао сам у поља да видим да ли ћу наћи своју најновију Љубав. Били смо се договорили да идемо на плави дан усклса у Биоскоп да видимо Водени цвет, али ето поквалиса нам англосаксонци.

Сељаци код којих смо отсли зиве нас оделасе. Тата је видо да са њима не може изаци на Клај, али је научио да иглају Покел, сада он њима пале, а они само Рунђају. Татица се још изгледа спанђаја са Станојком, то је свастика Нашег домаћина, која је млада распутшеница. Око ће облеку сви сеоски Билкоши, и таја Мика је каза Тати да пази ста лади. Он се само Смеје и каза Нема везе, нисам ја Флајел, изладицу ја њих. Чуо сам за госпа Ленку да висти ко метла, упецала је једног Дилектола и стално су на пикник. Тата каза насле влеца заклпу. Тај дилектол је стала палевина. Плевалио је већ пет девојака, па се надамо да це и ленка исто тако плоци и ако се она сплема за венчање. Комисија Јова казе да це се венчати око влбовина је у великој Моди. Кад сазнам за неке новости јавици вам

вас Јовица

— Да нисте можда уморни, госпођице Мирој

